

...DACĂ AȘ FI CA EL!

...sau:

invidia nu este o virtute

O fotografie ca amintire în fața unei cascade la munte.

Chiar la picioarele cascadei se găsește un bolovan foarte mare. Bogdan, care de când a renunțat la suzetă are mereu la gât aparatul de fotografiat, îl strigă pe Cristi și-i spune să se urce pe piatră pentru ca să-l fotografieze. Este pregătit pentru clic.

Cristi este animatorul nostru number one. E simpatic. Se dau pe lângă el toate fetițele, inclusiv animatoarele. E un tip inteligent: la toate concursurile cu întrebări, echipa lui le întrece pe toate celelalte. E un atlet, joacă într-o echipă de fotbal și cântă la chitară. Are un singur defect: nu reușește să numere câte calități are.

Îl privesc în picioare pe bolovan, cu brațele întinse ca un erou... fundalul cascadei face restul. O grămadă de băieți și fete se îngrămădesc pe bolovan: pentru o fotografie amintire cu cel mai tare animator.

Doamne, invidia nu este o virtute! Dar ce pot să fac, ca cel puțin pentru un moment, să nu invidiez o persoană cu atâtea calități, atât de stimată și apreciată?

Eu îți mulțumesc și sunt bucuros pentru cum m-ai creat, dar dacă aș fi ca el, ar fi cu totul o altă treabă. În comparație cu el eu sunt un nimic.

Dacă este adevărat că toți suntem creați asemanatori imaginii Tale atunci... unii ți-au reușit foarte bine, alții mai puțin.

După 3-4 fotografii eroul părăsește scena.

Se urcă Mihaela. Aceași scenă: toții copiii vor să facă o poză și cu ea.

Încearcă și George (era aproape să cadă în apă în timp ce încerca să se urce pe bolovan) ... mulți se strâng lângă el: Bogdan face fotografia.

Încerc și eu. Vreo 30 de copii se adună în jurul meu... zâmbim și... clic.

Nu mă așteptam. Mulțumesc, Doamne! Poate că lor le-a plăcut pur și simplu să se urce pe bolovan?

Apropo! Știi ce fotografie ar ieși dacă în locul copiilor s-ar fi urcat Oana? Din păcate o poză cu mine ea nu ar face niciodată.

Dacă aș fi fost Cristi...

Mă regăsesc...

• ANIMATOR

**„Să nu fii iubit
este o simplă
nenorocire:
adevărata
nenorocire este
să nu iubești!”
(Albert Camus)**

I Corinteni 12, 1.4-11

Iar cât privește darurile duhovnicești nu vreau, fraților, să fiți în necunoștință. Darurile sunt felurite, dar același Duh. Și felurite slujiri sunt, dar același Domn. Și lucrările sunt felurite, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți. Și fiecareia se dă arătarea Duhului spre folos. Că unuia i se dă prin Duhul Sfânt cuvânt de înțelepciune, iar altuia, după același Duh, cuvântul cunoștinței. Și unuia i se dă întru același Duh credință, iar altuia, darurile vindecărilor, întru același Duh. Unuia faceri de minuni, iar altuia prorocie; unuia deosebirea duhurilor, iar altuia feluri de limbi și altuia tălmăcirea limbilor. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecareia, îndeosebi după cum voiește.

Dificultăți ?!

...Dacă aș fi ca el

Eu, Doamne...

*Îți mulțumesc, Doamne
pentru că m-ai creat unic și irepetabil.*

*Dacă mi se va întâmpla, din când în când, să fiu invidios pe cineva
te rog să-mi amintești ceea ce am învățat astăzi.*

*Tu nu ne-ai creat mai buni sau mai răi decât ceilalți ci doar diverși.
Și asta pentru că punând împreună
toate diversitățile noastre să devenim
o comunitate puternică și unită.*

*Fiind diverși, descoperim ce înseamnă
să avem nevoie unii de ceilalți și în același timp că ceilalți au nevoie de noi.
Mulțumesc Doamne, pentru ca ne-ai creat unici și irepetabili.*